

Anotace

Diplomová práce se věnuje procesu tvorby zákona o audiovizí v kontextu transformace audiovizuální legislativy v České republice po roce 1989. Ačkoliv zde existoval postupem času stále větší tlak na změnu, protože původní legislativa nereflektovala dobu a byla nedostatečně zpracovaná, tak tento proces trval téměř dvacet let. Cílem práce je porozumět dynamice změny v procesu tvorby audiovizuální legislativy se zaměřením na zákon č. 496/2012 Sb. Dále identifikovat aktéry a faktory, které měli největší vliv na změnu ve zkoumané politice. K tomu práce využívá a aplikuje teoretický rámec Multiple Streams Framework, prostřednictvím něhož stanovuje základní předpoklady výzkumu. Metodologickým přístupem je kvalitativní výzkum a výzkumným designem jedno-případová studie. V rámci sběru dat je text postaven na šesti odborných polostrukturovaných rozhovorech, které tvoří páteř primárního výzkumu. Následují sekundární data ve formě různých dokumentů, studií, tiskových a výročních zpráv, stenozáznamů z Poslanecké sněmovny nebo například diskuzních pořadů, v nichž se tento proces probíral. Analýza dat probíhala technikou tematického kódování. Audiovizuální legislativa se dostala do politické agendy v roce 2006, kdy však neměla dostatečnou politickou podporu. V roce 2012 byly propojeny všechny proudy dle teorie tří proudů a nový zákon byl úspěšně předložen v Poslanecké sněmovně, kde získal potřebnou většinu. Mezi hlavní faktory způsobující změnu patřily: spojené zájmové skupiny, úspěšný promotér a podpora napříč politickým spektrem.